

**UCHWAŁA NR/...../2011
RADY POWIATU W MYŚLIBORZU
z dnia 2011 roku**

w sprawie przyjęcia do realizacji Powiatowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy na lata 2011-2012.

Na podstawie przepisu art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1592 ze zm.) oraz art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2005r., Nr 180 poz. 1493 ze zm.) Rada Powiatu w Myśliborzu uchwała, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się do realizacji Powiatowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2011-2012, który stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Dyrektorowi Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Myśliborzu.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Przewodniczący Rady Powiatu
Alicja Prill**

UZASADNIENIE

Powiatowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy na lata 2011-2012 jest realizowany na podstawie Ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie z dnia 29 lipca 2005r.

Celem programu jest wspólny i strategiczny plan działania wobec problemu przemocy w rodzinie. W/w program będzie przebiegał wielopoziomowo we wszystkich instytucjach i organizacjach zobligowanych do podejmowania działań na rzecz zapobiegania i zwalczania przemocy w rodzinie. Przyczyni się on do usprawnienia systemu przeciwdziałania przemocy, ograniczenia zjawisk przemocy i towarzyszących mu innych zjawisk niedostosowania społecznego oraz poprawy kondycji rodzin. Realizacja programu wpłynie, także na poprawę stanu bezpieczeństwa życia codziennego rodziny.

Przygotowała:
Magdalena Hryniewiecka-Rubinowska
Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie
w Myśliborzu

Załącznik
do uchwały Nr .../.../2011
Rady Powiatu w Myśliborzu
z dnia 2011 roku



**POWIATOWY PROGRAM
PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY
ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY
W RODZINIE
W POWIECIE MYŚLIBORSKIM
NA LATA 2011-2012**

Spis treści

Wstęp

I. Charakterystyka zjawiska przemocy

II. Mity i stereotypy na temat przemocy w rodzinie

III. Przemoc w rodzinie w dokumentach prawnych

IV. Nasze prawa

V. Cele programu

VI. Obszary działań

VII. Odbiorcy działań

VIII. Przewidywane efekty realizacji Programu

IX. Realizatorzy

X. Monitorowanie.

Wstęp

Kwestia przemocy w rodzinie od wielu lat uważana jest za istotny problem społeczny. Najczęściej ofiarami przemocy są kobiety i dzieci, czy też osoby starsze. Ludzie niechętnie przyznają się do przemocy wewnątrz rodziny, jednakże to zjawisko jest coraz częściej ujawniane. Występuje ono we wszystkich grupach społeczno-ekonomicznych, we wszystkich grupach społecznych, niezależnie od poziomu wykształcenia, czy też sytuacji materialnej. Przemoc jest demonstracją siły i chęci przejęcia kontroli nad drugą osobą.

Przemoc powoduje u ofiary niską samoocenę, poczucie bezsilności i bezradności, ciągły niepokój, depresję oraz choroby związane ze stresem. Doznawanie lub bycie świadkiem przemocy przez dzieci prowadzi do nieodwracalnych skutków, które mogą mieć wpływ na dorosłe życie.

Rodzina jest miejscem, w którym kształtuje się osobowość, system wartości i styl życia człowieka. Dbanie o odpowiednie relacje wewnątrz rodzinne, ochrona dóbr osobistych, zapewnienie poczucia bezpieczeństwa jest także zadaniem państwa, dlatego też **niezbędne jest objęcie pomocą i wsparciem ofiar przemocy**, a także **podjęcie stanowczych działań wobec sprawców**, by przemoc nie powtarzała się.

I. Charakterystyka zjawiska przemocy

1. Definicja przemocy w rodzinie

Zgodnie z art.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. (Dz.U. 2005, Nr 180, poz.1493 z późn .zm.) o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie **przemoc w rodzinie** to jednorazowe lub powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste członków rodziny, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.

2.Charakterystyczne cechy przemocy

Przemoc:

- jest **intencjonalna**, tzn. jest zamierzonym działaniem człowieka i ma na celu kontrolowanie i podporządkowanie ofiary;
- **siły są nierównomierne** – sprawca przemocy jest silniejszy od ofiary;
- **działanie lub zaniechanie jednej osoby narusza prawa i dobra osobiste drugiej** – sprawca wykorzystuje przewagę siły, narusza podstawowe prawa ofiary;
- **powoduje cierpienie i szkody fizyczne lub psychiczne**- sprawca naraża zdrowie i życie ofiary, szkody mogą być wymierne albo nie, widoczne lub niedostrzegalne, natychmiastowe, czy też odroczone w czasie.

1. Rodzaje przemocy

Wyodrębnia się **następujące rodzaje przemocy:**

- **przemoc fizyczna** – bicie, znęcanie się, głodzenie, zamykanie, kopanie, policzkowanie, szarpanie, duszenie, ciągnięcie za włosy, rzucanie przedmiotami, używanie niebezpiecznych narzędzi lub grożenie ich użyciem, zadawanie bólu;
- **przemoc psychiczna**- sprawowanie przez sprawcę psychicznej kontroli nad ofiarą- np. straszenie zabójstwem, użyciem przemocy zabranieniem dzieci, niszczenie lub grożenie zniszczeniem rzeczy, upokarzanie, używanie wulgarnych słów;
- **przemoc seksualna** – zmuszanie do odbywania stosunku lub poddania się innym zachowaniom seksualnym, a także zmuszanie do współżycia w nieakceptowanej formie;
- **przemoc finansowa (ekonomiczna)**- np. utrzymywanie osoby w całkowitej zależności finansowej, zakazywanie pracy zawodowej, nie dawanie wystarczającej ilości środków finansowych na prowadzenie gospodarstwa domowego;
- **przemoc w wymiarze społecznym** – zakazywanie osobie kontaktów z rodziną, przyjaciółmi, zabranianie wychodzenia z domu, upokarzanie jej w miejscach publicznych;
- **przemoc polegająca na osaczeniu**- np. ciągle chodzenie za kimś, dzwonienie do niego w celu wyrządzenia mu krzywdy lub zastraszania.

2. Cykl przemocy

Przemoc domowa rzadko jest czynem jednorazowym. Znacznie częściej jest procesem o długiej, nawet kilkuletniej historii. Ma tendencję do powtarzania się według zauważalnej prawidłowości. Cykl przemocy składa się zwykle z trzech następujących po sobie faz:

- **faza narastającego napięcia** - jest to początek cyklu, który charakteryzuje się wzrostem napięcia i natężenia sytuacji konfliktowych;
- **faza ostrej przemocy** - następuje wybuch i wyładowanie agresji;
- **faza miesiąca miodowego** - jest to faza skrucy ze strony sprawcy, okazywanie żalu, jednak bez specjalistycznej pomocy kończy się nawrotem przemocy spowodowanym ponownym wzrostem napięcia u sprawcy.

3. Kryzys i interwencja kryzysowa

Ze zjawiskiem przemocy nieodzownie związany jest **kryzys i interwencja kryzysowa**. Oba te pojęcia nie są terminami precyzyjnymi.

„Kryzys” wydaje się jednym z najczęściej używanych w dzisiejszym świecie pojęciem. Słowo to pochodzi z języka greckiego.

Władysław Kopaliński w Słowniku wyrazów obcych i zwrotów obcojęzycznych (1989) kryzys definiuje jako okres przełomu, przesilenia, decydujących zmian.

Cztery fazy reakcji kryzysowych według Gerarda Caplana:

I faza - narastające uczucie niepokoju i napięcia prowadzące do uruchomienia znanych już sposobów pozwalających na osiągnięcie homeostazy,

II faza- pojawia się dezorganizacja działania i silna potrzeba pomocy; osoba w kryzysie zauważa, że nie jest w stanie sama poradzić sobie z problemem, wzrasta u niej napięcie, ale jednocześnie występuje najsilniejsza podatność na zmianę,

III faza - w wyniku napięcia następuje mobilizacja wszystkich rezerw,

IV faza- kryzys kończy się, następuje satysfakcjonujące rozwiązanie, bądź na skutek niepowodzenia zachowanie nie przystosowawcze, co oznacza utrzymanie homeostazy pozornej ze zwiększoną podatnością na te sytuacje podobne do tej, która wywołała kryzys.

Osoba znajdująca się w kryzysie często nie jest w stanie rozwiązać problemu we własnym zakresie. Najlepsze efekty w pomocy osiąga się wykorzystując cechy charakterystyczne dla II fazy kryzysu, tj. silna potrzeba pomocy i podatności na zmianę.

Funkcjonuje wiele definicji „interwencji kryzysowej”. Wanda Badura - Madej definiuje ją jako formę pomocy psychologicznej, polegającą na kontakcie terapeutycznym, skoncentrowanym na problemie wywołującym kryzys, w którym dochodzi do konfrontacji osoby z kryzysem i do jego rozwiązania. (W. Badura-Madej, Wybrane zagadnienia interwencji kryzysowej, Wyd. ITERA, Warszawa, 1998).

Interwencja kryzysowa jest formą indywidualnej pomocy psychologicznej, ukierunkowana mniej lub bardziej bezpośrednio na szeroko rozumiany kryzys emocjonalny. Ma on charakter oddziaływania krótkoterminowego, koncentrującego się na szerokim zakresie zjawisk,

mogących mieć wpływ na równowagę emocjonalną jednostki rodziny i grupy (Sęk. H. Red (2005) Psychologia kliniczna T.II, Warszawa, Wydawnictwo Naukowe PWN).

Interwencja kryzysowa czerpie z rozmaitych form oddziaływania i pomocy. Relacja wsparcia interwencyjnego ma charakter przejściowy i krótkotrwały a jej celem są m.in.:

- wspieranie klienta, umożliwienie mu powrotu do emocjonalnej równowagi,
- zapobieganie hospitalizacji,
- skłonienie klienta do innego spojrzenia na wydarzenia krytyczne .

II. Mity i stereotypy na temat przemocy w rodzinie

Wiele środowisk nie reaguje na problem przemocy w rodzinie, wyrażając tym samym zgodę na przemoc. Jest to wynikiem funkcjonujących w świadomości społecznej mitów i stereotypów na temat przemocy, które pokazują fałszywy obraz problemu. Mity i stereotypy usprawiedliwiają stosowanie przemocy, służą do ukrycia czy zbagatelizowania problemu, przez co utrudniają prawidłowe reagowanie na akty brutalności wobec bliskich. Dają sprawcy sygnał o społecznym przyzwoleniu na przemoc, umacniają w nim pewność siebie i poczucie bezkarności, zniewalając ofiarę przemocy i zmuszając ją do milczenia. Warto zatem wiedzieć, co jest mitem i stereotypem, aby nie ulegać fałszywym przekonaniom odbierającym siłę do walki o lepsze życie:

„Przemoc w rodzinie to sprawa prywatna, nikt nie powinien się wtrącać”

NIEPRAWDA!!!

Przemoc, wykorzystywanie, bicie, krzywdzenie osób bliskich jest przestępstwem, tak samo groźnym i podległym karze jak przemoc wobec obcych osób. Bycie małżeństwem czy mieszkanie razem w wolnym związku nie daje nikomu prawa do stosowania przemocy, nie zwalnia z odpowiedzialności prawnej. Każdy ma prawo, a nawet obowiązek reagować na przestępstwo.

„Przemoc zdarza się tylko w rodzinach niedostosowanych społecznie”

NIEPRAWDA!!!

Przemoc w rodzinie występuje we wszystkich grupach społecznych, niezależnie od poziomu wykształcenia lub statusu społecznego czy materialnego. Zdarza się, że wyżej wykształceni sprawcy stosują często bardziej wyszukane formy przemocy.

„Przemoc jest wtedy, gdy są widoczne ślady na ciele ofiar”

NIEPRAWDA!!!

Nie tylko siniaki, złamania czy oparzenia świadczą o przemocy. Przemoc ma „wiele twarzy”. To także poniżanie, obelgi, zmuszanie do określonych zachowań, grożenie, zastraszanie.

„Jeżeli ktoś jest bity to znaczy, że sobie na to zasłużył”

NIEPRAWDA!!!

Nikt nie zasługuje na bicie, krzywdzenie, maltretowanie, niezależnie od tego co zrobił lub powiedział. Nie wolno poniżać, bić innych, ani się nad nim znęcać. Nikt nie ma takiego prawa!

„Policja nie powinna interweniować w sprawach rodzinnych”

NIEPRAWDA!!!

Przemoc domowa to przestępstwo ścigane przez prawo, a nie sprawa rodzinna. Policja jest powołana do ochrony i bezpieczeństwa osób, zapobiegania popełnieniu przestępstw i ściganiu sprawców niezależnie od tego czy osoba dotknięta przemocą należy do rodziny sprawcy czy nie.

„Ofiary przemocy w rodzinie akceptują przemoc”

NIEPRAWDA!!!

Ofiary przemocy w rodzinie nie chcą być źle traktowane przez bliskich. Starają się bronić siebie i zagrożonych przemocą członków rodziny. Chcą przerwać przemoc, ale pozostawiając w osamotnieniu, często nie potrafią tego zrobić. Będąc w opresji działają często nieracjonalnie co prowadzi do nasilenia przemocy.

„To był jednorazowy incydent, który nigdy się nie powtórzy”

NIEPRAWDA!!!

Przemoc domowa niemal nigdy nie jest wyjątkowym pojedynczym wydarzeniem. Przemoc ma tendencję do powtarzania się. Nie zatrzymana eskaluje i przybiera na sile. Nie wolno czekać i łudzić się, że sama się skończy. Przemoc nigdy sama nie mija- trzeba stanowczo powiedzieć NIE i podjąć konsekwentne działania by wyjść z przemocy.

„Gdyby ofiara naprawdę cierpiała, odeszłaby od sprawcy”

NIEPRAWDA!!!

Nikt nie lubi być poniżanym i bitym. Osoby doznające przemocy znajdują się w bardzo trudnej i wypełnionej bólem, cierpieniem, strachem, bezsilnością i poczuciem osamotnienia sytuacji. Tkwienie w związku pełnym krzywdzenia wynika między innymi z wyznawania tradycyjnych wartości takich jak miłość, trwałość małżeństwa, mylnego przeświadczenia, że sprawca jest dobry dla dzieci, gdyż ich nie bije, przekonania o zależności ekonomicznej od sprawcy i niemożności samodzielnego funkcjonowania, wiary w obietnice sprawcy, że się zmieni, nieracjonalnego obwiniania się za przemoc, czy też braku wiedzy na temat miejsca, gdzie osoba dotknięta przemocą może znaleźć bezpieczne schronienie i specjalistyczną pomoc.

„Przyczyną przemocy w rodzinie jest alkohol”

NIEPRAWDA!!!

Nawet uzależnienie od alkoholu nie zwalnia od odpowiedzialności za działania dokonywane pod jego wpływem. Alkohol może nasilać przemoc i ułatwia jej stosowanie. Stanem nietrzeźwości sprawcy usiłują usprawiedliwić fakt znęcania się nad członkami rodziny.

„Gwałt w małżeństwie nie istnieje”

NIEPRAWDA!!!

Każda osoba niezależnie od tego czy żyje w związku formalnym czy nieformalnym jest wolna, jest uprawniona do samodzielnego decydowania o swoim życiu intymnym i zachowaniu seksualnym. Małżeństwo nie zmienia definicji gwałtu. Gwałt polega na doprowadzeniu innej osoby do poddania się czynowi nierządному lub wykonywania takiego czynu stosując przemoc, groźbę bezprawną lub podstęp. Definicja ta nie wyklucza małżonków, ani innych osób z rodziny sprawcy.

„Osoby używające przemocy muszą być chore psychicznie”

NIEPRAWDA!!!

Przemoc jest dążeniem do przejęcia pełnej władzy i kontroli nad innymi osobami. Nie ma żadnych danych wskazujących na istnienie bezpośredniego związku pomiędzy przemocą a chorobą psychiczną.

„Nie ujawnia się tajemnic rodzinnych”

NIEPRAWDA!!!

Przemoc jest poważnym problemem, który niszczy nie tylko osobę, która jej doświadcza, ale również innych członków rodziny narażonych na uczestniczenie w aktach przemocy. Nie można ukrywać przemocy i pozostawać biernym. Takie zachowanie na pewno nie uzdrowi rodziny. Należy chronić przed przemocą siebie i swoich bliskich. Ujawnienie problemu i zwrócenie się po specjalistyczną pomoc nie ma nic wspólnego z ujawnieniem tajemnic rodzinnych. Nie ma innej drogi wyjścia z przemocy niż ujawnienie jej i przeciwdziałanie.

„Nie można zmienić swojego przeznaczenia”

NIEPRAWDA!!!

Przemoc w rodzinie nie jest nikomu przeznaczona. Żaden stwórca nie przeznaczyłby nikomu tak okrutnego losu. Doznawanie przemocy przez lata nie oznacza, że tak musi być i, że trzeba się z tym pogodzić. Wręcz przeciwnie, przemocy trzeba się przeciwstawić. Nigdy nie jest za późno, aby przerwać milczenie i zwrócić się o pomoc.

III. Przemoc w rodzinie w dokumentach prawnych

1. Dokumenty międzynarodowe

Przemoc w rodzinie ujmowana w kontekście łamania praw człowieka, jako ważnego problemu społecznego, znalazło odzwierciedlenie w wielu dokumentach międzynarodowych zalecających podejmowanie wszelkich niezbędnych działań w celu eliminacji przemocy i ochrony ofiar. Należą do nich:

- Deklaracja o eliminacji przemocy wobec kobiet z 1993 roku,
- Karta Praw Podstawowych Unii Europejskiej z 2000 roku,
- Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie obecnej sytuacji oraz przyszłych działań w zakresie zwalczania przemocy wobec kobiet (2004/2220(INI)),
- Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie przemocy domowej wobec kobiet (2006/C 110/15).

2. Podstawy prawne w Polsce

Powiatowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie swe uwarunkowania prawne ma przede wszystkim w **ustawie z dnia 29 lipca 2005r.o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie z późniejszymi zmianami i Krajowym Programie Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie.**

Inne akty prawne niezbędne do realizacji Programu to:

- ustawa z dnia 15 lutego 1964r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 1964r. Nr 9, poz.59 ze zm.)
- ustawa z dnia 6 czerwca 1997r. Kodeks Postępowania Karnego (Dz. U. z 1997r., Nr 89 poz.555 ze zm.),
- ustawa z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2009r. Nr 175, poz.1362 ze zm.),
- ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007r. Nr 70, poz.473 ze zm.).

1. Inne dokumenty

Działanie powiatu w rozwiązywaniu problemów społecznych są przedstawione w następujących dokumentach :

- Strategia Zrównoważonego Rozwoju Powiatu Myśliborskiego na lata 2004-2013,
- Program Profilaktyki i Opieki Nad Dzieckiem i Rodziną w Powiecie Myśliborskim na lata 2008-2013.
- Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych dla Powiatu Myśliborskiego na lata 2006-2013
- Narodowy Program Ochrony Zdrowia Psychicznego (Dz. U. z 2011 Nr24 poz.128)

Zadania przeciwdziałania przemocy w rodzinie zgodnie z art. 6 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie są realizowane przez organy administracji rządowej i jednostki samorządu terytorialnego.

Do zadań administracji rządowej realizowanej przez powiat należy w szczególności:

1. Tworzenie i prowadzenie specjalistycznych ośrodków wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie;
2. Opracowanie i realizacja programów oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc w rodzinie.

Do zadań gminy należy tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w tym:

1. Opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie;
2. Prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie w szczególności poprzez działania edukacyjne służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców zagrożonych przemocą w rodzinie;
3. Zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach wsparcia;
4. Tworzenie zespołów interdyscyplinarnych.

IV. Nasze prawa

Należy pamiętać, iż każdy człowiek, niezależnie od płci, wieku, stanowiska, stanu zdrowia, pochodzenia, czy wyznania, ma prawo do godnych warunków życia, poszanowania własnej osoby, indywidualności, do realizowania się w życiu zawodowym, społecznym i osobistym. Nikt nie musi być idealny, każdy ma prawo do błędów. W przypadku braku możliwości lub nieumiejętności rozwiązania problemu z wykorzystaniem potencjału własnego ma prawo zwrócić się o adekwatną pomoc.

V. Cele programu

Celem głównym programu jest obniżenie częstotliwości występowania zjawiska przemocy domowej. Cel ten zostanie osiągnięty poprzez realizację celów szczegółowych:

- 1. Zapobieganie występowaniu przemocy w rodzinie poprzez podnoszenie świadomości społecznej oraz ograniczanie zaburzeń życia społecznego związanych z występowaniem przemocy.**

Nr	Zadanie	Działanie	Realizator
1.	Edukacja dzieci i młodzieży w zakresie : -psychologii -konfliktów -sposobów radzenia sobie ze stresem i agresją (swoją oraz rówieśniczą)	1.Prowadzenie zajęć wychowawczych oraz zajęć informacyjno – edukacyjnych , 2.Wspieranie różnych form spędzania czasu wolnego sprzyjających zachowaniom nie agresywnym . 3.Opracowanie i realizacja programów służących działaniom profilaktycznym mającym na celu udzielanie specjalistycznej	-szkoły i placówki edukacyjne , -Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie, -świetlice i placówki wsparcia dziennego, -Ośrodki Pomocy Społecznej , -Gminna komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych , -organizacje pozarządowe

		<p>pomocy w zakresie promowania i wdrażania prawidłowych metod wychowawczych w stosunku do dzieci w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie</p>	
2.	<p>Promowanie nie agresywnych zachowań w mediach lokalnych (prasa, telewizja, radio)</p>	<p>1. Współpraca z mediami, 2. Kampanie infor. 3. Promowanie zadań realizowanych w ramach Gminnych Zespołów Interdyscyplinarnych</p>	<p>- Ośrodki Pomocy Społecznej - Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie - Gminne Zespoły Interdyscyplinarne ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie.</p>

2. Zmniejszenie negatywnych następstw dla ofiar i świadków przemocy w rodzinie

Nr	Zadanie	Działanie	Realizator
1	<p>Udzielanie pomocy i wsparcia osobom dotkniętym przemocą i pozostającym w rodzinie w dotychczasowym miejscu zamieszkania lub pobytu</p>	<p>1. Poradnictwo psychologiczne, pedagogiczne, prawne, 2. Interwencja Kryzysowa 3. Praca socjalna 4. Aktywizacja zawodowa 5. Poradnictwo socjalne 6. Realizacja niebieskie Karty</p>	<p>- Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie, - Ośrodek Interwencji Kryzysowej przy PCPR, - Gminne Zespoły Interdyscyplinarne ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie, - policja, - sąd, - prokuratura - Ośrodki Pomocy Społecznej</p>
2	<p>- Ochrona przed dalszym krzywdzeniem przez sprawcę</p>	<p>1. Odseperowanie sprawcy przemocy od ofiar. 2. Zakaz kontaktowania się z osobą pokrzywdzoną</p>	<p>- Policja, - Sąd - Prokuratura.</p>

3	Udzielanie i zapewnienie pomocy i wsparcia osobom dotkniętym przemocą i zmuszonym do opuszczenia dotychczasowego miejsca zamieszkania rodziny.	1.Udzielenie i zapewnienie bezpiecznego schronienia rodzinom dotkniętym przemocą 2.Pomoc socjalna osobom dotkniętym przemocą .	- Ośrodek Interwencji Kryzysowej przy PCPR - Ośrodki Pomocy Społecznej
4	Działania realizowane w ramach Gminnych Programów Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych	1.Wszystkie zadania z katalogu zadań wymienionych w GPPiRPA, które wiążą się z przeciwdziałaniem przemocy u osób uzależnionych lub współuzależnionych	-Gminne Komisje Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

3. Zapobieganie stosowaniu przemocy w rodzinie.

Nr	Zadanie	Działanie	Realizator
1.	Edukacja sprawców przemocy	1.Terapia indywidualna i grupowa 2.Poradnictwo psychologiczne pedagogiczne, rodzinne socjalne 3Programy korekcyjne edukacyjne dla sprawców przemocy	-Gminne Komisje Rozwiązywania Problemów -Ośrodki Pomocy Społecznej -Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie

4. Poprawa skuteczności działań osób związanych i uprawnionych do przeciwdziałania przemocy oraz monitorowanie zjawiska występowania przemocy w rodzinie.

Nr	Zadanie	Działanie	Realizator
1.	Podniesienie poziomu wiedzy osób zajmujących się zawodowo lub społecznie przemocą w rodzinie	1.Poradnictwo specjalistyczne 2.Szkolenia z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie	-Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie, -Gminne Zespoły Interdyscyplinarne ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie -Gminne Komisje Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.
2	Zbieranie i analiza informacji dotyczących zjawisk sprzyjających występowaniu przemocy	1.Przeprowadzanie ankiet 2.Ewidencja zgłoszeń Policji z założeniem Niebieskiej Karty 3.Prowadzenie rejestrów udzielanych porad i wsparcia dotyczących przemocy domowej	-Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie -Rodzinie Ośrodki Pomocy Społecznej -Gminne Zespoły Interdyscyplinarne Ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie

IV. Obszary działań

Cele działań i przewidywane efekty realizacji odnoszą się do obszarów:

- **profilaktyka** – promowanie wartości rodzinnych, rozwijanie umiejętności interpersonalnych;
- **edukacja** - przekazywanie wiedzy na temat zjawiska przemocy, jego skutków, informowanie o możliwych formach pomocy;
- **interwencja** – przerwanie przemocy, ochrona ofiary izolacja i oddziaływanie na sprawców;
- **wspieranie** - przeciwdziałanie poczuciu osamotnienia i bezradności, uświadamianie praw i możliwości rozwiązania problemu poprzez pomoc psychologiczną, pedagogiczną, terapeutyczną, prawną i socjalną.

VII. Odbiorcy Programu

1. Ofiary przemocy w rodzinie:

- a) dzieci,
- b) współmałżonkowie lub partnerzy w związkach nieformalnych,
- c) osoby niepełnosprawne,
- d) osoby starsze.

2. Sprawcy przemocy w rodzinie.

3. Świadkowie przemocy.

4. Przedstawiciele władz lokalnych, instytucji i służb pracujących na rzecz dzieci i rodzin.

VIII. Przewidywane efekty realizacji Programu

1. Zmiana postaw społecznych wobec zjawiska przemocy w rodzinie.
2. Podniesienie poziomu wiedzy dzieci, młodzieży i dorosłych w zakresie skutków stosowania przemocy w rodzinie.
3. Promowanie metod wychowawczych bez użycia przemocy.
4. Odpowiednie przygotowanie osób pomagających ofiarom i sprawcom przemocy.
5. Spadek liczby przypadków przemocy w rodzinie.
6. Usprawnienie systemu pomocy rodzinom dotkniętym przemocą.
7. Niwelowanie skutków przemocy w rodzinie.

IX. Realizatorzy

Działania dotyczące przeciwdziałania przemocy w rodzinie i ochrony ofiar przemocy powinny być prowadzone we wszystkich jednostkach na terenie powiatu, które w ramach swoich działań zajmują się ochroną czy też wsparciem rodziny i jej członków. Niezbędna jest chęć współpracy między osobami i instytucjami działającymi we wskazanym obszarze. Realizacja programu oraz jego powodzenie zależna będzie przede wszystkim od współpracy z gminami a w szczególności z interdyscyplinarnymi zespołami ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Biorąc pod uwagę powyższe należy stosować się do zasad:

- **interdyscyplinarności**, zgodnie z którą wszelkie działania na rzecz pomocy rodzinie powinny być planowane i wdrażane przez specjalistów o różnych zawodach, będących przedstawicielami różnych instytucji i organizacji; kluczowa jest praca zespołowa i wieloaspektowa;
- **kompleksowości**, z uwagi na fakt, iż przemoc jest zjawiskiem złożonym i wieloaspektowym.

Realizatorami Powiatowego Programu Przeciwdziałania Przemocy oraz Ochrony Ofiar Przemocy w rodzinie w Powiecie Myśliborskim są:

1. Starostwo Powiatowe w Myśliborzu,
2. Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Myśliborzu,
3. Ośrodki Pomocy Społecznej na terenie Powiatu Myśliborskiego
4. Policja,
5. Sąd,
6. Prokuratura,
7. Placówki oświatowe,
8. Organizacje pozarządowe działające na rzecz rodziny,
9. Zakłady Opieki Zdrowotnej,
10. Poradnie alkoholowe.

X. Monitorowanie

Monitoring działań będzie prowadzony systematycznie. Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie na koniec roku złoży sprawozdanie Radzie Powiatu z efektów realizacji Programu.

Zakończenie

Zgodnie z art. 9d ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie podejmowanie interwencji w środowisku wobec rodziny dotkniętej przemocą odbywa się w oparciu o procedurę „Niebieskiej Karty” i nie wymaga zgody osoby dotkniętej przemocą w rodzinie. Procedura „Niebieskiej Karty” obejmuje ogół czynności podejmowanych i realizowanych przez przedstawicieli jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, policji, oświaty i ochrony zdrowia, w związku z uzasadnionym podejrzeniem zaistnienia przemocy w rodzinie.

Nikt nie ma prawa znęcać się, poniżać, bić innych. Dlatego też, przemoc w rodzinie jest przestępstwem ściganym przez prawo. Każdy, kto wie lub jest świadkiem tego zjawiska powinien poinformować o tym odpowiednie służby, które są zobowiązane do ochrony ofiar i udzielenia wszechstronnej pomocy.

W związku z powyższym konieczne jest podjęcie szerokiego, dobrze zorganizowanego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Jego realizacja powinna wpłynąć na poprawę stanu bezpieczeństwa życia codziennego rodziny.

Zakładając, że realizacja niniejszego programu będzie stanowiła wspólny strategiczny plan działań wobec problemu przemocy w rodzinie i będzie przebiegała wielopoziomowo we wszystkich instytucjach i organizacjach zobligowanych do podejmowania działań na rzecz zapobiegania i zwalczania przemocy w rodzinie, oczekuje się, iż przyczyni się on do usprawnienia systemu przeciwdziałania przemocy, ograniczenia zjawisk przemocy i towarzyszących mu innych zjawisk patologicznych oraz poprawy kondycji rodzin.